

LA NINA D'IVORI

Vicente Cañón

25 personatges
Obra per alumnat a partir dels 10 anys.

Personatges

LUCIUS (*Artesà.*)

FLAVIA (*Filla de LUCIUS.*)

AURELI (*Patrici.*)

FULVIA (*Esposa d'AURELI.*)

MESSALINA (*Filla d'AURELI i FULVIA.*)

SERVILIA (*Mare de l'AURELI.*)

PLAUTIA (*Amiga de SERVILIA.*)

HELVIA (*Amiga de SERVILIA.*)

ULPIA (*Amiga de SERVILIA.*)

SABINA (*Amiga de MESSALINA.*)

BERTUS (*Esclau.*)

HONORI (*Esclau.*)

MARCUS (*Esclau.*)

VERINA (*Esclava.*)

CENTURIÓ

EZIO (*Joier.*)

SENADOR 1

SENADOR 2

SENADOR 3

SENADOR 4

MINUS (*Amic d'AURELI.*)

TITUS (*Amic d'AURELI.*)

LLADRE 1

LLADRE 2

LLADRE 3

Sinopsi:

En Lucius, un artesà de la ciutat de Tarraco, va construir per a la seva filla, la Flavia, una nina d'ivori articulada però, malauradament, va haver de vendre la nina a L'Aureli, un patrici molt respectat per tots, per tal de comprar uns medicaments per salvar la vida de la seva dona la Selenia. La desaparició d'aquesta nina farà que la nova propietària, la Messalina, una nena molt mimada i dèspota la busqui desesperadament, creant un ambient de crispació, a casa seva, just el dia en que uns enviats per l'Emperador Dioclecià visiten la ciutat de Tarraco buscant un candidat per a ser un dels nous prefectes del Pretori de les quatre prefectures en les que volen dividir l'Imperi Romà al segle IV D.C.

Pròleg

FLAVIA: Hola, em dic Flavia i he nascut a la ciutat de l'Imperi Romà anomenada Tarraco.

LUCIUS: Hola, jo soc el seu pare. Soc artesà i faig objectes d'ús quotidià. Amb els ullals d'alguns animals, construeixo capsetes, mànecs dels ganivets i petites imatges.

FLAVIA: El meu pare, a part de totes aquestes coses, em va construir pel meu aniversari, una nina. La va fer amb les restes d'ivori d'altres objectes.

LUCIUS: Bé, també vaig tenir la sort de que em van portar per reparar una nina d'ivori i vaig aprofitar-ne una part per fer el cos de la nina de la meva filla.

FLAVIA: (*Presumint.*) Ja, pare però la meva nina és la primera articulada.

LUCIUS: (*Trist.*) Lamentablement per salvar la vida de la meva dona, la Selenia, vam haver de vendre a la Messalina.

FLAVIA: La vam vendre per comprar uns medicaments molt cars.

LUCIUS: Però gràcies a aquesta venda, la Selenia va salvar la seva vida.

FLAVIA: Ara, tot seguit coneixereu a la nova propietària de la Lluna que és el nom que li vaig posar a la meva nina.

LUCIUS: Ja veureu que la Messalina, és una nena molt insolent i repel·lent.

FLAVIA: Tracta a la gent d'una forma dèspota i mal educada.

LUCIUS: Es pensa que, per tenir molts diners, té dret a tractar a la resta de persones de males maneres.

FLAVIA: (*Al públic.*) Bé, nens i nenes, millor deixar de parlar per passar a l'acció. No us sembla?

LUCIUS: Ara, gràcies a la màgia del teatre viatjarem a la Tarraco del Segle IV després de Crist.

FLAVIA: I allí us explicarem la nostra aventura de la nina d'ivori, que comença tot seguit.

LUCIUS: Esteu preparats per acompanyar-nos? (*Espera la resposta.*) Sí?

LUCIUS i FLAVIA: Que pugi el teló!!!

Escena 1

(A l'obrir-se el teló trobem a l'AURELI nerviós passejant. La seva dona la FULVIA està asseguda. Per la dreta entra la SERVILIA acompanyada de les seves amigues, LA PLAUTIA, L'HELVIA i l'ULPIA.)

SERVILIA: Bon dia Fulvia, com has passat la nit?

FULVIA: Molt bé Servilia, i tu?

SERVILIA: Perfectament.

HELVIA: Venim de prendre un bany a les termes.

ULPIA i PLAUTIA: *(Sospirant.)* Molt relaxades...

SERVILIA: *(A les seves amigues.)* Seieu estimades.

(Les quatre dones seuen.)

Escena 2

(Entra l'esclava VERINA plorant.)

VERINA: Ai! Socors! Què algú m'ajudi.

FULVIA: Què passa Fautia?

VERINA: Mestressa meva, soc la Verina.

FULVIA: Ai sí! Verina, saps on és el meu braçalet nou?

VERINA: *(Assenyalant-li.)* Senyora, el porta posat.

FULVIA: *(Adonant-se.)* Ai sí! *(Traient importància.)* M'ho oblidat de tot. Per què cridaves?

VERINA: Senyora la seva filla m'està fuetejant perquè diu que jo he perdut la seva nina d'ivori.

MESSALINA: *(Entrant.)* Com no aparegui la meva nina, et vendré a....

VERINA: *(Tallant la MESSALINA.)* Però, mestressa Messalina, ja li he dit que jo no sé res.

MESSALINA: És clar que ho saps! Ens tens enveja perquè tinc la nina més bonica de tota Tarraco.

VERINA: Li torno a dir que ja fa dies que vostè no juga amb ella.

MESSALINA: M'estàs dient mentidera?

FULVIA: *(Cridant.)* Prou! Què passa amb tants crits?

MESSALINA: Mare, tu te'n recordes de la meva nina d'ivori que em vas regalar pel meu aniversari?

FULVIA: *(No massa convençuda.)* Sí, és clar.

MESSALINA: Doncs aquest matí l'he anat a buscar per jugar-hi i no estava al seu lloc de sempre. I crec que aquesta esclava, lletja i bruta me l'ha trencat o robat.

VERINA: No. *(A la FULVIA.)* Mestressa meva, això no és cert.

MESSALINA: Sí! Jo soc la teva mestressa i sempre tinc la raó. *(Aixecant la mà.)* Ara veuràs!

FULVIA: *(Aturant a la seva filla.)* Messalina, filla, prou! No pots tractar així als esclaus.

AURELI: *(Que no sap com imposar-se.)* Filla meva això no està bé.
PLAUTIA: *(A la SERVILIA.)* El teu fill té molt malcriada a la Messalina.
HELVIA: És clar com que és filla única...
MESSALINA: *(Té un rebequeria.)* Vull la meva nina! Vull la meva nina!!
FULVIA: Prou de crits. *(Al seu marit.)* I tu, fes alguna cosa, digues-li a la teva filla ...
AURELI: Messalina, filla, tranquil·litzat, anem a buscar una solució. Ja veuràs.
FULVIA: *(Cridant.)* Bertus! Esclau! Vine!
BERTUS: *(Entrant.)* Mestressa.
FULVIA: Crida a la resta d'esclaus, que vinguin de seguida.
BERTUS: Ara mateix, mestressa meva. *(Surt.)*
FULVIA: *(A la VERINA.)* Verina, ves a eixugar-te les llàgrimes i ves a cridar a l'amiga de la meva filla, la Sabina a veure si ella la té.
VERINA: Sí mestressa meva. *(Surt.)*
SERVILIA: Messalina, vine a seure al meu costat i tranquil·litzat.
MESSALINA: Sí, àvia. *(Seu al costat de la seva àvia.)*

Escena 3

(Entra en MINUS molt content.)

MINUS: Aureli amic meu, venen de camí a casa teva uns Senadors de Roma enviats pel mateix Cèsar.
AURELI: A casa meva? Què estrany! Què voldran?
BERTUS: *(Entrant.)* Amo, uns enviats de l'Emperador Dioclecià volen entrar.
FULVIA: Doncs fes-los passar immediatament.
BERTUS: Sí, mestressa meva *(Surt.)*

Escena 4

(Entren en BERTUS i els 4 SENADORS enviats pel Cèsar.)

BERTUS: *(Als SENADORS.)* Passin, si us plau
SENADOR 1: Què els déus beneeixin aquesta casa...
SENADOR 2: I a la teva família noble Aureli.
AURELI: A què es deu la vostra visita?
SENADOR 3: Portem notícies de l'emperador.
SENADOR 4: Té noves idees per l'Imperi.
SENADOR 1: I una d'elles es dividir l'Imperi en quatre prefectures.
SENADOR 2: Itàlica, Llírico, Orient i Galia que és a la que pertany Tarraco
SENADOR 4: Cadascuna d'elles controlades per un prefecte, del Pretori, diferent.

SENADOR 3: I venim aquí, a Tarraco, per buscar a la persona més idònia per aquest càrrec.

SENADOR 4: Un dels candidats ets tu, estimat Aureli.

AURELI: *(Sorprès.)* Jo!? Quin honor!

SENADOR 2: Sempre has estat al costat de Dioclecià i et té en molta estima.

AURELI: *(Que no sap què dir.)* Gràcies.

SENADOR 1: Bé, honorable Aureli, quedes informat.

SENADOR 2: Marxem, perquè encara hem de continuar visitant a més candidats.

SENADOR 3: Fins aleshores...

SENADORS: Que els déus beneixin aquesta casa.

MINUS: *(Pels SENADORS.)* Ja els acompanyo jo a la sortida. *(Assenyalant la sortida.)* Si són tan amables...

(Surt en MINUS amb els quatre SENADORS i per últim en BERTUS.)

MESSALINA: *(Aixecant-se.)* Jo vull la meva nina.

FULVIA: Messalina, seu i calla! *(Al seu marit.)* I tu, imposa't, o aquesta filla teva et portarà molts mals de cap.

(L'AURELI no sap com renyar a la seva filla. En aquest moment entren, l'HONORI i en MARCUS.)

Escena 5

HONORI: *(A la FULVIA.)* Mestressa meva, ens cridava?

FULVIA: *(Estranyada.)* Jo?

HONORI: Això ens ha dit en Bertus.

FULVIA: *(Recordant.)* Ah, sí! Algú ha vist la nina d'ivori de la meva filla?

MARCUS: No, mestressa meva.

HONORI: Potser ha estat robada.

MARCUS: Si es tracta d'un robatori, s'hauria de cridar els centurions.

SERVILIA: Bona idea! *(a l'HONORI.)* Ves a buscar al centurió Maximus i que vingui de seguida.

HONORI: A les seves ordres, Servilia.

HELVIA: *(Al MARCUS.)* I tu ves a buscar a l'Ezio, el joier.

SERVILIA: *(Estranyada.)* A l'Ezio?

ULPIA: Al ser una nina tan valuosa, potser, el lladres, li han ofert.

HELVIA: I guanyar-se, així, uns solidus.*

MESSALINA: *(Impertinent als esclaus.)* Vinga! Marxeu ràpid. *(Tothom la mira.)* Està bé... per favor.

HONORI i MARCUS: De seguida tornem. *(Tots dos surten d'escena.)*

(Entra la VERINA amb la veïna SABINA.)

*Moneda d'or de l'època.

VERINA: Mestressa meva, porto a la Sabina.

SABINA: Què passa, Messalina? A què venen aquestes presses?

FULVIA: La meva filla pensa que potser es va deixar la seva nina d'ivori a casa teva l'altre dia.

SABINA: No, impossible: vam estar jugant al teatre i vam portar màscares de fusta del meu pare, i ella no portava cap nina.

MESSALINA: Té raó; quan vam anar al teatre a jugar no la vaig portar.

SERVILIA: Mare meva! Quin enrenou per una nina!

HONORI: *(Entrant)* Amo Aureli, el centurió Maximus és aquí.

AURELI: Fes-lo passar.

(L'HONORI surt d'escena.)

MESSALINA: Sabina, amiga meva, vine a seure al meu costat.

HELVIA: Mare meva! *(coqueta.)* El Centurió Maximus, diuen que és l'home més forçut de tota Tarraco.

(La SERVILIA i les seves amigues sospiren.)

PLAUTIA: També diuen que és el més guapo.

(La SERVILIA i les seves amigues sospiren.)

ULPIA: *(A les seves amigues.)* Cal·leu! Que ja ve.

(SERVILIA i les seves amigues es posen guapes per rebre al CENTURIÓ.)

HONORI: *(Anunciant.)* El Centurió Maximus.

CENTURIÓ: *(Entrant.)* Salve, Aureli. En què et puc ajudar?

AURELI: La meva filla diu que potser algun lladre ha entrat a casa nostra i li ha robat la seva nina.

CENTURIÓ: Una nina?

FULVIA: És que és una de les poques nines d'ivori articulada de la nostra ciutat.

CENTURIÓ: Ara mateix em poso amb la investigació. Alguna cosa més?

AURELI: No res, pots retirar-te i porta'm notícies el més aviat possible.

CENTURIÓ: Sí. Espero agafar al lladre i retornar aquesta nina tan valuosa a la vostra filla.

(Saluda.) A les vostres ordres honorable Aureli. (Surt.)

(La SERVILIA i les seves amigues sospiren “enamorades” quan surt el CENTURIÓ acompanyat per l'HONORI.)

FULVIA: Messalina, filla, has ofert a la teva amiga, alguna cosa per beure? *(Cridant.)* Verina.

VERINA: Sí, mestressa meva.

FULVIA: Porta una gerra d'hidromel.

SABINA: No, gràcies; abans de sortir de casa he begut hidromel i he menjat un plat de peix amb garum.

(La VERINA torna al seu lloc.)

(Entra a l'Escena en MARCUS.)

MARCUS: Amo meu, he fet venir a l'Ezio, el joier.

AURELI: Que passi, que passi.

(En MARCUS surt de l'escena.)

HELVIA: Aquest Ezio és conegut per fer les joies més boniques de tota Tarraco.

ULPIA: I també les més cares.

(En MARCUS i l'EZIO entren a l'escena.)

EZIO: Que els déus beneeixen aquesta família. Aureli, m'ha dit aquest esclau *(Pel MARCUS.)* que em necessites.

SABINA: La Messalina diu que la seva nina d'ivori ha desaparegut. La tens tu?

EZIO: *(Estranyat.)* Jo?

MESSALINA: Potser que t'hagin intentat vendre-la i construir joies noves.

EZIO: *(Tranquil·litzant-la.)* Messalina, l'ivori el treballen els artesans. Nosaltres, els joiers, preferim treballar amb perles, metalls i pedres precioses.

FULVIA: Messalina, filla, no siguis tan impertinent.

(La Messalina torna a seure molt ofesa.)

SABINA: No faci cas de la meva amiga; ha fet cas de rumors que es diuen pel carrer.

EZIO: *(Va al costat de l'AURELI.)* De veritat, Aureli: ningú m'ha fet arribar cap nina d'ivori. *(A la SERVILIA i les seves amigues.)* Si voleu, demà us puc portar les meves últimes joies per lluir-les a les carreres de quadrigues al circ.

(La SERVILIA i les seves amigues s'aixequen impacients.)

PLAUTIA: Sí, sí, porteu-les demà.

SERVILIA i AMIGUES: *(Impacients.)* Sí, sí, sí...

HELVIA: Nosaltres hem de ser les primeres en veure-les.

SERVILIA i AMIGUES: *(Impacients.)* Sí, sí, sí...

ULPIA: Quina enveja ens tindran totes al circ.

SERVILIA i AMIGUES: *(Impacients.)* Sí, sí, sí...

PLAUTIA: I a l'amfiteatre, a la lluita de gladiadors.

SERVILIA i AMIGUES: *(Impacients.)* Sí, sí, sí...

(Les amigues -la SERVILIA i les altres- riuen i xiuxiuegen.)

MESSALINA: *(Cridant, enfurismada.)* Prou! Jo vull la meva nina! Calleu, sou una colla de velles histèriques i xafarderes.

SERVILIA: *(Que no creu el que acaba d'escoltar.)* Però nena!!!!

(La SERVILIA seu ofesa per la rebequeria de la seva neta. Les seves amigues seuen també i la consolen.)

(La MESSALINA surt de l'escena. Tothom es queda petrificat pel seu comportament.)

SERVILIA: *(A l'AURELI.)* Aquesta filla teva, hauria de tenir més respecte pels adults.

AURELI: Ja... però jo...

FULVIA: *(A l'EZIO.)* Perdona, Antoni, per..

EZIO: Ezio, soc l'Ezio.

FULVIA: *(Despistada com sempre.)* Ai sí! Perdona Ezio, per aquesta lamentable escena de la meva filla. Pots marxar en pau.

EZIO: No te importància només és una nena.

PLAUTIA: *(Remarcant.)* Una nena que necessita un càstig.

HELVIA: *(També com la PLAUTIA.)* I una bona amonestació.

ULPIA: *(Ofesa.)* Parlar-nos així.

HELVIA: *(Ja més calmada.)* Ezio, no t'oblidis de portar-nos demà les teves joies.

PLAUTIA: I molts guarniments!

SERVILIA, ULPIA i HELVIA: *(Impacients.)* Sí, sí, sí...

EZIO: No patiu. Adeu i fins demà.

(Surt d'escena l'EZIO acompanyat pel MARCUS.)

(Entra en TITUS, un procurador de Tarraco.)

TITUS: *(Entrant.)* Salut Aureli. Teniu una família encantadora.

AURELI: Moltes gràcies, procurador Titus.

FULVIA: A què es deu la vostra visita?

TITUS: Corre el rumor de que ha hagut un robatori a casa vostra.

SABINA: No sabem si això de la desaparició de la nina de la Messalina és cert, o potser no sap on la va guardar.

TITUS: Doncs no es parla de cap altra cosa al Fòrum de la Colònia.

PLAUTIA: *(Per posar nerviós a l'AURELI.)* Les males notícies... volen!

HELVIA: *(A en TITUS.)* Titus, ja hem informat al Centurió.

ULPIA: Segur que en un tres i no res apareix la maleïda nina.

(Entra en MINUS i parla quasi sense alè.)

MINUS: Aureli! Vinc esvalotat! En totes les exèdres i al mercat, només es parla que tu ets un dels candidats més fermes pel càrrec de prefecte del Pretori de la província.

SERVILIA: Quina bona notícia, Minus. *(Orgullosa a les seves amigues.)* El meu fill, Prefecte de la província.

MINUS: Vaig a assabentar-me que es cou, de nou, al carrer.

AURELI: Gràcies, Minus, per tenir-me informat, ets un gran amic.

MINUS: Aureli, estic tan orgullós de tu. *(Acomiadant-se.)* Que els déus et siguin propicis.

(En MINUS surt d'escena.)

TITUS: Aureli, si això que diu en Minus és cert, em permets un suggeriment?

AURELI: Digues, Titus.

TITUS: No estaria malament invocar als déus per demanar-los el vostre favor.

SERVILIA: No és mala idea. *(a la VERINA.)* Ves al temple a oferir a Vesta, la deessa de la llar, aquesta ofrena a les sacerdotesses. *(li dona un anell que portava.)*

FULVIA: *(Donant-li també a la VERINA un braçalet.)* I de pas que les sacerdotesses facin un sacrifici perquè aparegui la nina de la Messalina i que ella deixi de plorar.

VERINA: Sí, mestressa meva, de seguida. *(Surt.)*

TITUS: Bé, Aureli, torno a la meva feina. Que els déus et siguin propicis.

SERVILIA: Adeu, Titus, i gràcies per pel suggeriment.

TITUS: Que els déus beneixin aquesta casa. *(Surt.)*

(Entra la MESSALINA.)

MESSALINA: *(Entrant insolent.)* Pare, ja ha aparegut la meva nina?

AURELI: Doncs no.

MESSALINA: Si no apareix la meva nina d'ivori, faré fuetejar tots els esclaus.

SABINA: Messalina, no saps si ells...

MESSALINA: Tu calla! O apareix la meva nina o ploraré i ploraré fins a caure malalta. *(Sortint de l'escena.)* Vull la meva...

(Tothom es queda petrificat i comenta el caràcter de la MESSALINA.)

(Aquí, entren en BERTUS, l'HONORI i en MARCUS amb els tres lladres més coneguts de TARRACO i tothom creu que ells han de saber alguna cosa de la desaparició de la nina d'ivori.)

Escena 6

BERTUS: Amo meu, el centurió Maximus, ens ha fet portar els lladres més coneguts i trapelles de Tarraco.

(En BERTUS, l'HONORI i en MARCUS entren espitjant als tres LLADRES.)

HONORI: Ràpid!

MARCUS: *(Als lladres.)* Vinga, de genolls!

(Els tres LLADRES es posen de genolls demanant clemència.)

LLADRE1: Pietat, senyors, pietat!

LLADRE 2: Nosaltres no hem fet res!

BERTUS: Silenci!!

LLADRE 3: Es pot saber de què ens acusen?

MARCUS: Heu robat una nina de la filla del meu amo?

LLADRE 1: Una nina!???
LLADRE 2: D'or?
LLADRE 3: De plata?
HONORI: D'ivori.
LLADRES: D'ivori????!!!
BERTUS: Ja ho heu sentit.
LLADRE 1: Nosaltres no hem estat.
LLADRE 2: A més, la nostra zona és la del port.
LLADRE 3: Mai ens movem per aquestes domus.
LLADRE 1: I només robem menjar.
LLADRE 2: Ens heu de creure.
LLADRES: Pietat, noble Aureli, pietat!!!
MARCUS: (*Al seu amo.*) Senyor, crec que aquests lladregots, tenen raó.
LLADRE 2: Per què hauríem de voler robar una nina?
LLADRE 1: Exacte! (*Demanant clemència.*) Pietat, pietat...
LLADRES 2 i 3: (*Demanant clemència.*) Pietat, pietat...
HONORI: Està bé. Ja n'hi ha prou!
BERTUS: I teniu idea de quin company vostre ha pogut ser?
LLADRE 3: No en tenim ni idea.
LLADRE 2: Ens ha de creure.
MARCUS i HONORI: Segur?
LLADRES: Ho jurem per Júpiter, déu suprem.

Escena 7

TITUS: (*Entrant molt espantat.*) Aureli! Els senadors venen cap aquí!
BERTUS: Amo meu, estaria bé fer fora aquests lladres abans que entrin.
HONORI: Millor que no es trobin amb gent d'aquesta mena.
AURELI: Teniu raó, que surtin per la porta del jardí.
BERTUS: (*Als LLADRES.*) Ja heu sentit al meu amo....foooooora!!!
HONORI: (*Als LLADRES.*) Veniu amb mi.
LLADRES: (*A AURELI.*) Gràcies per la teva clemència, noble Aureli.

(*L'HONORI, en MARCUS i els tres LLADRES surten d'escena.*)

SABINA: (*Al BERTUS.*) Ja venen?
BERTUS: (*Surt a espiar.*) Vaig a veure. (*Torna a entrar.*) Ve la Verina.
VERINA: (*Entrant.*) Ja està feta l'ofrena, mestresses meves.
FULVIA: Quina ofrena?
VERINA: Mestressa meva, no se'n recorda que va enviar a les sacerdotesses?
FULVIA: (*Adonant-se.*) Ai sí! Quin cap el meu.
TITUS: Has vist als senadors romans pel camí?
VERINA: Sí, acaben d'entrar a casa de Tanos, l'arquitecte.

Escena 8

(Entra el CENTURIÓ acompanyat d'en LUCIUS.)

CENTURIÓ: Salve, Aureli. Et porto en Lucius, l'artesà que va construir la nina d'ivori de la teva filla, i la seva filla Flavia.

AURELI: Que passin, que passin.

CENTURIÓ: Pots passar, Lucius.

(Entra sol en Lucius.)

AURELI: Lucius, tu saps on pot estar la nina d'ivori que et vaig comprar?

LUCIUS: D'això et volia parlar.

FULVIA: Saps alguna cosa?

LUCIUS: Ara ho entendreu tot. *(Cridant a fora.)* Flavia, entra, filla meva.

(Entra la FLAVIA avergonyida.)

LUCIUS: Veuràs, honorable Aureli, l'altre dia en vas fer arribar al meu taller la nina d'ivori de la vostra filla per reparar-la.

FULVIA: És veritat! Ho havia oblidat totalment.

(Tothom mira la FULVIA perquè son coneixedors de que és una dona molt despistada.)

LUCIUS: Un cop arreglada li vaig dir a la meva filla Flavia que us la portés a casa vostra. Però, en lloc de fer-ho, com l'estranyava tant, se la va quedar i la va amagar a casa meva. *(Amb to sever.)* Flavia, ensenya'ls la nina.

(La FLAVIA ensenya la nina d'ivori que portava amagada.)

SABINA: Millor que vagi a buscar a la Messalina.

FULVIA: Bona idea Sabina.

(La SABINA surt d'escena.)

FULVIA: Flavia, és veritat això que diu el teu pare?

FLAVIA: *(Avergonyida.)* Sí, senyora. Me l'estimo tant que no la volia perdre per segona vegada.

SERVILIA: Però el teu pare ens la va vendre.

FLAVIA: Ja ho sé, però la trobo tant a faltar que...

(Entra la SABINA acompanyada de la MESSALINA que enfurismada li parla a la FLAVIA. La SABINA seu al costat de la FULVIA.)

MESSALINA: *(A la FLAVIA.)* Així que tu tenies la meva nina.

FLAVIA: Ho sento.

MESSALINA: A més de ser una nena pobre, ets una lladre i una...

FLAVIA: De veritat que no ho volia fer.

LUCIUS: *(Amb contundència.)* Flavia, torna-li la seva nina.

FLAVIA: *(Donant-li la nina a la MESSALINA.)* Té.

MESSALINA: *(Agafant-la de males maneres.)* Lladregota!!!

(Entra en MINUS molt esvalotat i quasi sense alè.)

MINUS: Gran Aureli, estan a punt d'entrar els enviats del Cèsar.

BERTUS: Vaig a rebre'ls. *(Surt d'escena.)*

MINUS: Que tothom estigui preparat. Segur que ja han decidit qui serà l'escollit.

(Entra en BERTUS seguit pels SENADORS.)

SENADOR 1: Tornem a estar a casa vostra, noble Aureli.

SENADOR 2: I venim a confirmar-te que ets un dels tres candidats, triats per nosaltres, per ser el nou prefecte.

AURELI: Quin honor.

SERVILIA: *(Il·lusionada Al SENADOR 3.)* Esteu segurs de que el meu fill és un dels escollits?

SENADOR 3: Sí, bella Servilia.

(La SERVILIA, orgullosa, mira a les seves amigues i comencen a aplaudir a en AURELI.)

HELVIA, ULPIA i PLAUTIA: *(Aplaudint.)* Bravo! Bravo!

LUCIUS: Bé, Aureli, nosaltres hem de marxar.

MESSALINA: *(A l'AURELI.)* Suposo que li imposaràs un bon càstig a la teva filla?

LUCIUS: Sí, Messalina, la meva filla rebrà un càstig exemplar pel què ha fet.

MESSALINA: Per què no ho fas ara mateix? Davant de tothom..

LUCIUS: No crec que aquí sigui el millor lloc.

MESSALINA: Doncs si no ho fas tu, ho faré jo! *(Cridant.)* Esclaus! Porteu-me un fuet.

(Tothom queda sorprès.)

FLAVIA: Si us plau, Messalina! jo només volia jugar una estona amb...

MESSALINA: Silenci! Les lladres com tu han de rebre un càstig exemplar. *(Furiosa.)* On és el meu fuet?!!

AURELI: *(Molt empenyat.)* Prou! Messalina! Ja n'hi ha prou!

MESSALINA: Però pare, ella...

AURELI: *(Autoritari.)* Silennnnnci!!! Els seus pares ja parlaran amb la Flavia i segur que la faran reflexionar. *(A en LUCIUS.)* Lucius, ja podeu anar.

LUCIUS: Moltes gràcies noble Aureli.

FLAVIA: *(Apropant-se a la MESSALINA.)* Perdona'm Messalina jo...

MESSALINA: *(Més impertinent que mai.)* No vull que les teves fastigoses mans tornin a tocar mai més la meva nina.

AURELI: (*Cridant furios.*) Prou, Messalina! ets una filla mimada que no valores tot el què tens i el que t'hem donat. Una nena insolent i malcriada que no respectes a ningú i menys si no té la classe social que tenim nosaltres.

MESSALINA: (*Que no dona crèdit.*) Però pare...

AURELI: I ara mateix fes el favor de tornar-li la nina a la Flavia; ella sí que se l'estima i sap valorar el sacrificis dels seus pares per regalar-l'hi. (*La MESSALINA, li costa. Molt autoritari.*) Dona-li, ara mateix!!!!

MESSALINA: (*Li dona la nina amb menyspreu.*) Té.

AURELI: I ara filla meva ves-te'n a la teva cambra per reflexionar dels teus actes. (*la MESSALINA es queda immòbil. Cridant enfurismat.*) No m'has sentit?!!

(*La MESSALINA s'espanta en veure al seu pare molt enfadat i surt d'escena avergonyida.*)

AURELI: (*Amable a en LUCIUS.*) Ara sí, Lucius, podeu marxar a casa vostra.

FLAVIA: (*Plena d'alegria abraça la seva nina. A l'AURELI.*) Moltes gràcies.

(*La FLAVIA i en LUCIUS, surten d'escena.*)

AURELI: (*Als SENADORS.*) I vostès també poden marxar, ja veuen que jo no soc la persona...

SENADOR 1: Al contrari! Ets la persona ideal per aquest càrrec, perquè he vist amb el teu últim gest, que ets una persona justa.

SENADOR 2: I estàs en contra de les injustícies i les desigualtats socials.

SERVILIA: O sigui que el meu fill serà un dels prefectes escollits del Pretori?

SENADOR 3: Sí, honorable Servilia.

SERVILIA: (*A les seves amigues. Aixecant-se.*) Noies! Em sembla que anirem de compres per la cerimònia de proclamació.

HELVIA: (*Aixecant-se.*) Anem a veure els mercaders per veure les noves sedes portades d'Orient.

ULPIA: (*Aixecant-se.*) Ràpid! Hem de ser les primeres.

PLAUTIA: (*Aixecant-se.*) Noies, tinc molts soldius per gastar!

(*La SERVILIA i les seves amigues estan a punt de sortir quan es dirigeix al seu fill.*)

SERVILIA: (*Pessigant-li la galta.*) Sabia que arribaries molt lluny. (*A les seves amigues.*) Noies, anem de compres!!

(*Surten d'escena molt excitades i parlant alhora.*)

SENADOR 1: Bé, Aureli, marxem.

SENADOR 2: En uns dies rebràs un emissari per confirmar el teu nomenament.

SENADOR 3: Nosaltres anem a descansar perquè demà tenim previst tornar a Roma.

MINUS: Us acompanyo! (*Assenyalant la porta de sortida.*)

AURELI: (*Acomodant-se.*) Adeu i moltes gràcies.

BERTUS: (*Assenyalant la sortida als SENADORS.*) Per aquí.

(*Surten els SENADORS, en MINUS i en BERTUS.*)

FULVIA: Aureli, estic molt orgullós de tu. Donar tots els capritxos als teus fills no vol dir estimar-los més.

TITUS: Als fills cal inculcar-los valors com el respecte, la bondat...

VERINA: La igualtat.

SABINA: La humilitat.

CENTURIÓ: La gratitud.

FULVIA: Que li serviran per ser millors adults.

AURELI: Com sempre, estimada esposa, tens tota la raó.

TITUS: *(Va al seu costat.)* I ara, amic meu, anem a celebrar, amb una gerra de vi, el teu nou nomenament.

AURELI: És clar que sí. *(Li dona la mà a la seva dona.)* Estimada Fulvia.

(Comencen a sortir d'escena, per aquest ordre: el CENTURIÓ, l'AURELI i la FULVIA junts, en TITUS. La SABINA veu a la VERINA i va cap ella i l'agafa del braç.)

VERINA: *(Sorpresa.)* Jo també?

SABINA: És clar que sí! Avui és un dia de celebració per aquesta família.

(Surten tots de l'escena, contents i comentant el nou càrrec de l'AURELI.)

Epíleg

(Tornen a entrar la FLAVIA i en LUCIUS.)

FLAVIA: I fins aquí la nostra història, que espero que us hagi agradat.

LUCIUS: Suposo que, a part de divertir-vos, heu après alguna cosa, oi?

FLAVIA: Heu vist que amb males paraules, agressivitat i insults no s'arriba enlloc.

LUCIUS: I que les persones injustes no se'n surten mai amb la seva.

(Petita pausa.)

FLAVIA: I vet aquí un gos

LUCIUS: I vet aquí un gat.

FLAVIA: Aquesta obra de teatre...

LUCIUS i FLAVIA: Aquí s'ha acabat.

TELÓ